

Sygn. akt I C 728/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w S.

przeciwko A. S.

o zapłatę 952,50 zł

I zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda (...) S.A. w S. kwotę 952,50 zł (dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy) z tym, że:

- kwotę 314,50 zł (trzysta czternaście złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;

- kwotę 638,00 zł (sześćset trzydzieści osiem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda (...) S.A. w S. kwotę 407,00 zł (czterysta siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 377,00 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C 728/16

UZASADNIENIE

W dniu 15 stycznia 2016 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) S.A. w S. przeciwko A. S., którym domagał się od pozwanej zasądzenia kwoty 952,50 zł, w tym kwoty 314,50 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 stycznia 2013 r. oraz kwoty 638,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Kwota dochodzona pozew stanowiła niezapłaconą składkę z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia samochodu osobowego marki R. (...) nr rej. (...) za okres 25.01.2013 r. – 24.01.14 r., wynikającą z polisy nr (...).

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie wydał w dniu 26 kwietnia 2016 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 119/16, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana A. S. wniosła w ustawowym terminie sprzeciw od w/w nakazu zapłaty, podnosząc przedawnienie roszczenia oraz nieistnienie wierzytelności z uwagi na sprzedaż samochodu.

Sąd ustalił, co następuje:

A. S. była właścicielem samochodu osobowego marki R. (...) nr rej. (...). Na mocy umowy zawartej pomiędzy A. S. a zakładem (...) S.A. w S., stwierdzonej polisą nr (...), przedmiotowy samochód został objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej za okres od dnia 25 stycznia 2013 r. do dnia 24 stycznia 2014 r. Umowa została zawarta w drodze elektronicznej. Należność z tytułu składki ubezpieczeniowej została rozłożona na dwie raty po 638,00 zł płatne w terminach do 25.01.2013 r. oraz 25.07.2013 r. (polisa k. 15).

A. S. nie zapłaciła składki ubezpieczeniowej, obciążającej ją w związku z zawarciem w/w umowy ubezpieczenia w kwocie 314,50 zł z tytułu pierwszej raty składki oraz 638,00 zł z tytułu drugiej raty składki (bezsporne).

A. S. zbyła samochód dnia 25 kwietnia 2013 r. (umowa k. 41).

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny, za wyjątkiem faktu zawiadomienia przez pozwaną A. S. zakładu ubezpieczeń o sprzedaży samochodu. Wskazać jednak należy, że pozwana A. S., nie wykazała – do czego jest zobowiązana z mocy art. 6 kc – że dokonała zawiadomienia ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu oraz danych nowego jego właściciela.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zdaniem Sądu, w świetle ustalonego stanu faktycznego, nie może budzić wątpliwości zawarcie umowy ubezpieczenia pomiędzy powodem (...) S.A. w S. a pozwaną A. S. na okres od dnia 25 stycznia 2013 r. do dnia 24 stycznia 2014 r. umowę obowiązkowego ubezpieczenia samochodu osobowego marki R. (...) nr rej. (...).

Niewątpliwie, pozwana A. S., jak wynika z treści umowy z dnia 25 kwietnia 2013 r., zbyła przedmiotowy samochód na rzecz P. G. (1) w okresie trwania przedmiotowej umowy ubezpieczenia.

Należności wynikające z umowy ubezpieczenia zostały zapłacone jedynie częściowo, do zapłaty pozostała kwota 314,50 zł z tytułu pierwszej raty składki oraz kwota 638,00 zł z tytułu drugiej raty składki.

Wskazać należy, że pozwana A. S., pomimo sprzedaży samochodu, jako poprzedni właściciel pojazdu odpowiada za zapłatę składki należnej solidarnie z P. G. (2) – nabywca pojazdu za okres od dnia zawarcia umowy do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o zbyciu pojazdu, a zatem jej odpowiedzialność jest solidarna z P. G. (2) za zapłatę drugiej raty składki płatnej do dnia 25 lipca 2013 r. Za zapłatę raty składki należnej do dnia zawarcia umowy sprzedaży odpowiada wyłącznie pozwana A. S. tj. za zapłatę części pierwszej raty składki płatnej do dnia 25 stycznia 2013 r. tj. kwoty 314,50 zł.

Zgodnie bowiem z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Dane posiadacza, o których mowa w ust. 1, obejmują: 1) imię, nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL, o ile został nadany lub 2) nazwę, siedzibę i numer REGON (ust. 2 cyt. artykułu). Stosownie zaś do ust. 4 zd. 2 cyt. artykułu, posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę

składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Jak wskazano powyżej pozwana A. S. nie wykazała, że dokonała zawiadomienia zakładu ubezpieczeń w okresie trwania umowy ubezpieczenia o zbyciu pojazdu objętego ochroną ubezpieczeniową na rzecz innej osoby. Obowiązana jest zatem do zapłaty całej składki ubezpieczeniowej, z tym że w zakresie raty wymagalnej po sprzedaży samochodu, solidarnie z jego nabywcą.

Uznać zatem należy, że w interesie zbywcy jest jak najszybsze powiadomienie zakładu ubezpieczeń o przeniesieniu posiadania na nabywcę. Wyznacza ono okres, w którym odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej ciąży na zbywcy i nabywcy solidarnie. Zgodnie z zasadą solidarności (art. 336 i nast. kc) to zakład ubezpieczeń jako wierzyciel decyduje, od którego dłużnika żąda spełnienia świadczenia.

Odnosząc się natomiast do zarzutu przedawnienia podnoszonego przez pozwaną A. S. wskazać należy, że zgodnie z art. 819 § 1 kc, roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Zarzut przedawnienia podniesiony zatem przez pozwaną A. S. w sprzecznie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, uznać należy za chybiony.

Niewątpliwie, w związku z wszczęciem postępowania w sprawie niniejszej, nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia. Zgodnie bowiem z art. 123 § 1 pkt 1) kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Jak wskazano powyżej, powód wytoczył powództwo w dniu 15 stycznia 2016 r., a zatem przed przedawnieniem roszczenia. Jak wynika z treści polisy, pierwsza rata składki ubezpieczeniowej wymagalna była 25 stycznia 2013 r., a zatem jej przedawnienie nastąpiłoby 25 stycznia 2016 r. tj. już po wytoczeniu powództwa.

Sąd uwzględnił żądanie w zakresie płatności odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu tj. kwotę 314,50 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 stycznia 2013 r.(wymagalna 25 stycznia 2013 r.) oraz kwotę 638,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lipca 2013 r. do dnia zapłaty (wymagalna 25 lipca 2013 r.).

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Treść cyt. artykułu uległa z dniem 1 stycznia 2016 r. zmianie wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 56 cyt. ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Obecne brzmienie art. 481 § 1 i 2 kc jest następujące: Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach wskazanych w polisie. Skoro pozwana nie uiściła należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe za opóźnienie - zgodnie z nowym brzmieniem art. 481 kc. Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r.

w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O zwrocie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc, mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione w całości. Na koszty procesu składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, w łącznej wysokości 377,00 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.